

Tiết Lập Xuân

Trở trời vào tiết lập xuân,
Tôi nghe đầu óc tay chân rã rời.
Bao nhiêu thương tích trên người,
Tươm tươm như rịn máu tươi ra ngoài.

Gối chần bọc những chông gai,
Tùng cơn nhức nhối kéo dài đêm đen.
Vục đầu tìm phút lãng quên,
Nhưng nguồn dĩ vãng lênh đênh lại về!

Lại nhìn thấy mảnh trời Quê,
Ở trong cùng cực nào nề bi thương!
Núi sông qua một chiến trường,
Bạn bè gục ngã trên đường hành quân.

Những trang Liệt sĩ tuấn thân,
Và bao chiến hữu chết dần trong lao.
Riêng mình ôm giấc chiêm bao,
Chợt mê chợt tỉnh đi vào cô đơn!

Tâm tư đối diện linh hồn,
Màn đêm trải xuống nỗi buồn dâng lên.
Cơn đau nhức đã triền miên,
Thấm vào xương tủy hiện trên thân mình!

Bả vai ghim đạn Gio linh,
Cạnh sườn còn giữ mảnh mìn Pleime,
Gãy chân ở chiến khu Đ,
Lót đấm cận chiến đường về Bồng sơn.

Hình hài như một quái nhơn,
Trong tôi thua thiệt uất hờn mang mang!
- "Tàn binh, bại tướng . . .
... đầu hàng !!!"
Vết thương ô nhục lại càng đau thêm!

Cõi ngoài tăm tối hơn đêm!
Xót xa thắt chặt vòng tim lần lần,
Trở trời vào tiết lập xuân,
Tôi nghe đầu óc tay chân rã rời !

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

Địa chỉ điện thư của tác giả: quocbao_30@yahoo.com

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TranQuocBao.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 7200 TÁC PHẨM